Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

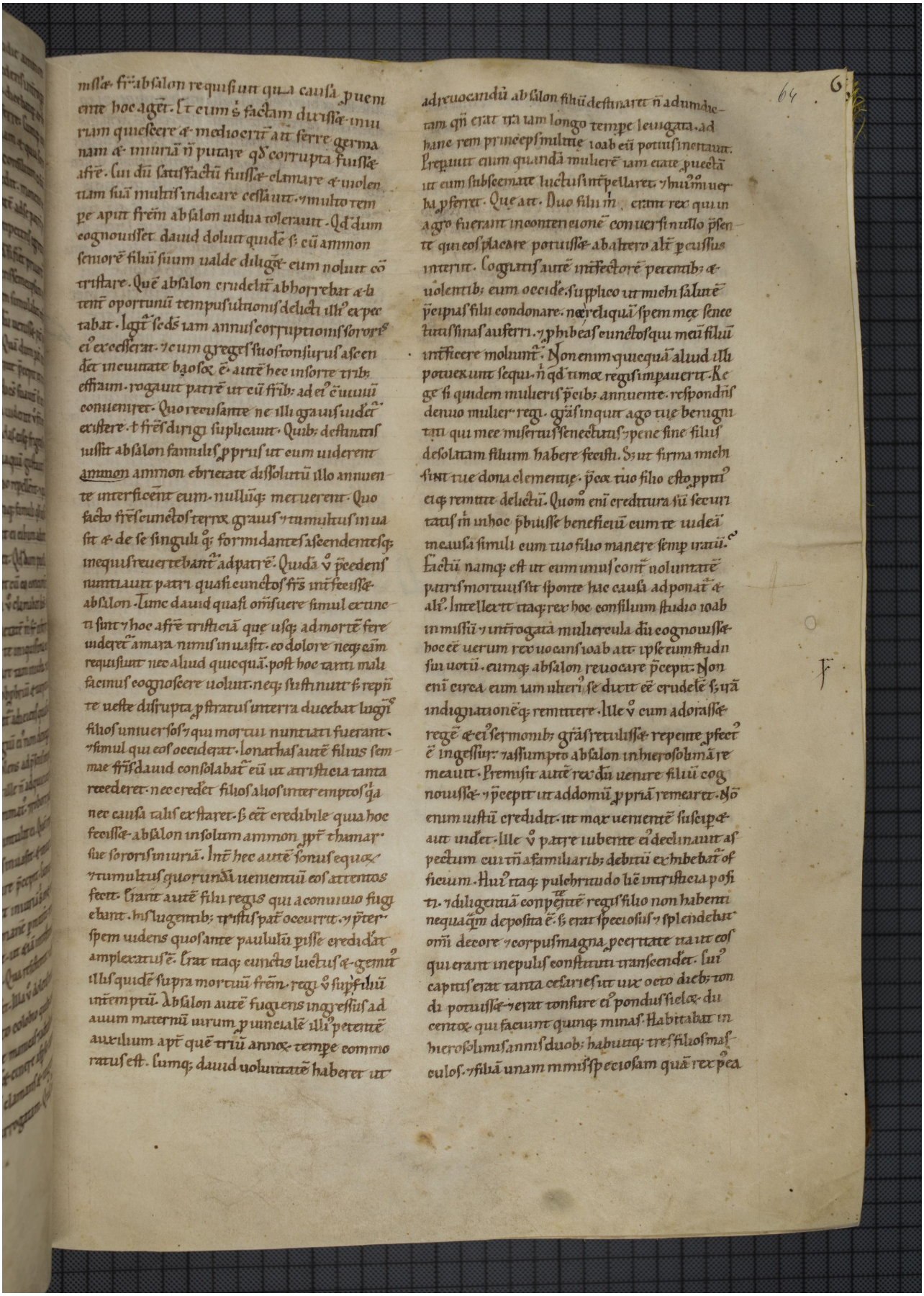

missæ fr̃i absalon requisiuit quæ causa puem
ente hoc agẽt. Et cum ꝯ factam diuisse inui
rium quiescere æ mediocriter aut ferre germa
nam æ iniuriã ñ putare qd̃ corrupta fuisse
afrẽ. Cui dũ satisfactũ fuisse clamare æ uolen
tiam suã multis indicare cessauit. ⁊ multo tem
pe apud frẽm absalon uidua toleauit. Qd̃ dum
cognouisset dauid doluit quidẽ ꝯ eũ ammon
semorẽ filiũ suum ualde diligẽt. eum noluit cõ
tristare. Quẽ absalon crudelitẽ abhorrebat æ ha
tenũ opportunũ tempus ultionis delicti illi expe
rabat. Igit̃ sed̃ iam annus corruptionis sororis
ei excesserat. ⁊ cum greges suos tonsitarus ascen
deret in ceuitate baalsor. ẽ autẽ hec in sorte trib;
effraim. rogauit patrẽ ut eũ frib; ad ei ẽuiuiũ
conueniret. Quo recusante ne illi grauis uidẽ
existere. ⁊ fres dirigi supplicauit. Quib; destinatis
iussit absalon famulis ꝑ prius ut eum uiderent
ammon ammon ebrietate dissolutũ illo annuen
te interficerent eum. nullũq; metuerent. Quo
facto fres cunctos retro grauis ⁊ tumultus in ua
sit æ de se singuli q; formidantes ascendentesq;
inequis reuertebant adpatrẽ. Quidã v̊ precedens
nuntiauit patri quasi cunctos frs interfecisse
absalon. Tunc dauid quasi omisuere simul extune
ti sunt ⁊ hoc afrẽ tristiciã que usq; ad mortẽ fere
uideret amara nimis inuasit. eo dolore neq; eũ
requisiuit nec aliud quicquã. post hoc tanti mali
facinus cognoscere uoluit. neq; sustinuit ꝯ repẽ
te uestes dissupta ꝑstratus interra ducebat luctũ
filios uniuersos ⁊ qui mortui nuntiati fuerant.
⁊ simul qui eos occiderat. Ionathas autẽ filius sem
mae fris dauid consolabat eũ ut a tristicia tanta
recederet. nec crederet filios alios interemptos qa
nec causa talis exstaret. ꝯ ẽt credibile quia hoc
fecisse absalon in solum ammon ꝓ thamar
sue sororis iniuriã. Inẽ hec autẽ sonus equo
⁊ tumultus quorundã uehementũ eos attentos
fecit. Erant autẽ filii regis qui a conuiuio fugi
ebant. his lugentib; ꝯ ipsis pat occurrit. ⁊ ꝑter
spem uidens quosante paululũ pisse credidit
amplexatusẽ. Erat itaq; cunctis luctus æ gemitũ
illis quidẽ supra mortuũ frẽm. regi v̊ supꝑ filiũ
interemptũ. Absalon autẽ fugiens ingressus ad
auum maternũ uirum ꝑ uinciale illi petentẽ
auxilium apt̃ quẽ triũ annorũ tempe commo
ratus est. Cumq; dauid uoluntatẽ haberet ut
adreuocandũ absalon filiũ destinaret ñ adumdie
tam qm̃ erat tra iam longo tempe leuigata. ad
hanc rem princeps multe ioab eũ potius inuitauit.
Requirit enim quandã mulierẽ iam etate pueritã
ut eum subsecutus luctus interpellaret. ⁊ huiusmodi uer
ba ꝑferret. Que aut. Duo filii in erant rei qui in
agro fuerant inconteneionẽ conuersi nullo ꝑsen
tu qui eos placare potuisse abalterio alt̃ percussus
interiit. Cognatus autẽ interfectorẽ peremptis æ
uolentib; eum occide. supplico ut michi salutẽ
ꝑcipias filii condonare. nec reliquã spem mee senec
tutis inanas auferri. ⁊ phibeas eunctos qui meũ filiũ
interficere moliunt̃. Non enim quicquã aliud illi
potuerunt sequi. ñ qd̃ iuste regis imperauerit. Re
ge si quidem mulieris ꝑcib; annuente. respondis
denuo mulier regi. qãs inquit ago tue benigni
tatis qui mee miseritis senectutis ⁊ pene sine filius
desolutam filium habere fecisti. S; ut firma michi
sint tue dona clementie. ꝑce tuo filio esto ꝓpitius
eiq; remitte delictũ. Quom̃ enim creditura sũ secun
tatis in hoc ꝑbuisse beneficiũ cum te uideã
meausa simili cum tuo filio manere semp uatiũ.
Factũ namq; est ut eum unus com̃ nolunte
patris mortuus sit sponte hac causa adponat æ
alt̃. Intellexit itaq; rex hoc consilium studio ioab
inmissũ ⁊ interrogata mulierecula dũ cognouisse
hoc ẽt uerum reuocans ioab atq; ipse eum studi
sui uotũ. eumq; absalon reuocare ꝑcepit. Non
enim certa eum iam ulterius se ducit ẽt crudelẽ ꝯ; uã
indignationẽq; remittere. Ille v̊ cum adorasse
regẽ æ eius pedib; grãs retulisse repente ꝑfect̃
ẽ ingressus. assumpto absalon in hierosolimã re
meauit. Premisit autẽ rex dũ uenire filiũ cog
nouisse. ⁊ ꝑcepit ut addomũ ꝓpriã remearet. Nõ
enim uistũ credidit. ut mox uehementẽ suscipe
aut uideret. Ille v̊ patre iubente ei declinauit as
pectum eum tũ a familiaribus debitũ exhibebat of
ficium. Huiusmodi itaq; pulchritudo hẽ in tristicia posi
ta. ⁊ diligentiã conpetentẽ regis filio non habenti
nequaqm̃ deposita ẽ. ꝯ erat speciosus. ⁊ splendebat
omni decore. ⁊ corpus magna ꝑcentate tra aut eos
qui erant in populis constitutis transcendet. Sui
capitis erat tanta cesaries ut uix octo diebus ton
di potuisse. ⁊ erat tonsure eius pondus sicla. du
centorũ qui facunt quinq; minas. Habitabat in
hierosolimis annis duobus: habuitq; tres filios mas
culos. ⁊ filiã unam mirisp̃ speciosam quã rex ꝑca